

První dojem je z účastníků poutě. Skupina to byla velmi různorodá. Věkem sice poměrně homogenní, ale jinak téměř vše odlišné – povolání, rodinné zázemí (od zkušených otců, přes nováčky v této oblasti až k svobodným mladým pánům...), délka příslušnosti k farní rodině (od relativně čerstvě pokřtěných až po „rodilé“ křesťany), obsah peněženky... A přes to jsem nezaznamenal za celou dobu jediný problém ve vztazích. Že by se někdo s někým „nebavil“, že by někdo někomu nepomohl, že by se někdy někdo s někým pohádal, že by někdo na někoho byl přes míru tvrdý či cokoli podobného. A přitom vedro, únava a někdy i „krizové“ situace, jako např. drobná dopravní nehoda v ulicích Říma, vytvářely pro konflikty, výčitky a neshody ideální podmínky. I když jsme tomu čelili našimi skvělými charakterovými vlastnostmi, odříkáním, obětováním se pro druhé a v jednom případě i čestným přijetím finančního trestu za spáchané přestupky, tu výbornou atmosféru uvnitř výpravy přesto považuji za zázrak.

Druhý dojem je z intenzivního duchovního obsahu poutě. Ano, pouť je, nebo by alespoň měla být, samozřejmě a jaksi z podstaty věci duchovní záležitostí, ale ta síla mne zaskočila. Každodenní mši svatou na jedněch z nejposvátnějších a nejfrekventovanějších míst Itálie, téměř vždy bez předchozí domluvy, to považuji za další zázrak. I když tím samozřejmě nechci umenšovat přesvědčovací schopnosti a asertivitu našeho důstojného pana faráře. Mám ale dojem, že za ním musel vždy stát jeho anděl strážný s velkým hořícím mečem (jestli tedy andělé strážní také meče používají) a hrozit duchovnímu správci daného místa v případě odepření přístupu do chrámu těmto osmi poutníkům nějakým hrozným trestem... Modlitba růžence, svatá zpověď v Assisi, návštěva hrobů mnoha světců, to už pak byly pouze třešničky na obrovském dortu duchovních zážitků a milostí obdržených při mších svatých.

Poslední zážitek, se kterým se svěřím, se váže na návštěvu katakomb. I zde jsme měli možnost slavit mši svatou a já si při ní připadal chvílemi jako v nebi a chvílemi jako v Římě v prvních stoletích našeho letopočtu, kdy venku zuří v nepřátelském světě pronásledování křesťanů, ale já jsem zde pod zemí v přítomnosti ostatních věřících v bezpečí. I když tenkrát to bezpečné samozřejmě nebylo a i do katakomb pronikali nepřátelé Krista a vraždili jeho vyznavače. To heroické svědectví víry našich předchůdců na mne udělalo silný dojem a uvědomil jsem si, jak na mnoha místech světa i nyní naši bratři umírají pro víru a jak klidná a blahobytná Evropa víru ztrácí. Cítil jsem opravdu silný závazek dobrý boj bojovat, běh dokončit a víru uchovat. Snad se nám to všem podaří i s přispěním milostí získaných na této „zázračné“ pouti.

Že uskutečnit takovou akci není samo sebou, se ukazuje právně nyní, v době plánování jejího druhého dílu. Dát opakovaně dohromady 8 zaměstnaných mužů se jeví jako nemožné... asi bude potřeba další zázrak!

Dvojlístek

od Panny Marie Nanebevzaté

Vydává Římskokatolické děkanství v Chomutově
 Nám. 1. Máje 2, Chomutov 430 01
 tel. : 474651396
 e-mail: dvojlistek.chomutov@seznam.cz
 web: www.farnostchomutov.cz

99. ČÍSLO

Květen 2014

Milí čtenáři,

vstoupili jsme do nového měsíce - května - a tento měsíc bývá oblíben z různých hledisek. Emeritní papež Benedikt XVI. k tomu kdysi řekl:

„Na naší polokouli pokračuje jaro svými četnými a barvitými květy; klima je vhodné na procházky a výlety. V liturgii spadá květen vždycky do velikonočního období, doby, ve které zní "aleluja" a Kristovo mystérium se vyjevuje ve světle Zmrtvýchvstání a velikonoční víry. Je to i doba očekávání Ducha svatého, který o Letnicích s mocí sestupuje na rodící se církve. S oběma těmito kontexty, "přirozeným" a liturgickým dobře ladí církevní zvyklost zasvětit měsíc květen Panně Marii. Ona je vlastně tím nejkrásnějším květem stvoření, "růže", jež se rozvinula v plnosti času, kdy Bůh posláním svého Syna daroval světu nové jaro. A současně je pokornou a diskrétní protagonistkou prvních kroků křesťanského společenství: Maria je jeho duchovním srdcem, protože sama její přítomnost uprostřed učedníků je živou pamětí Pána Ježíše a pečetí daru Jeho Ducha svatého.“

A v Panně Marii vidíme také krásný vzor ženy a matky, a tak si také připomeneme hned druhou květnovou neděli svátek našich maminek, který má být oceněním odvahy a obětí mateřství. Všem maminkám děkujeme za jejich lásku a nasazení a přejeme jim vše dobré, stejně jako vám všem, milí čtenáři, přejeme krásný májový čas.

LITURGICKÁ ČTENÍ - ROČNÍ CYKLUS A

Datum	Neděle	1.čtení	2.čtení	Evangelium
4.5.	3. velikonoční	Sk 2,14.22-28	1Pt 1,17-21	Lk 24,13-35
11.5.	4. velikonoční	Sk 2,14a.36-41	1Petr 2,20b-25	Jan 10,1-10
18.5.	5. velikonoční	Sk 6,1-7	1Pt 2,4-9	Jan 14,1-12
25.5.	6. velikonoční	Sk 8,5-8.14-17	1Pt 3,15-18	Jan 14,15-21
1.6.	7. velikonoční	Sk 1,12-14	1Pt 4,13-16	Jan 17,1-11a

STANE SE

Měsíc květen je zvláštním způsobem svěřen Matce Boží Panně Marii. Překrásným výrazem katolických křesťanů jsou proto v tomto měsíci **MÁJOVÉ POBOŽNOSTI**, k jejichž hojně účasti bychom Vás rádi povzbudili.

V pátek **9.5. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.
V pátek **9.5. v 19.00 hod.** bude na děkanství promítání „Skotsko na kole“
V neděli **11.5. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla ve Březně u Chomutova.

V pondělí **12.5. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství.
Ve čtvrtek **15.5. v 17.00 hod.** bude na děkanství setkání manželat.
V sobotu **17.5. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V sobotu 17.5. od 17.30 do 18.30 hod. bude v kostele v Droužkovicích koncert Ireny Budweiserové.

Ve čtvrtek **22.5. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
V pátek **23.5. v 16.30 hod.** bude na děkanství setkání Broučků.

V pátek **23.5.** bude v naší farnosti **NOC KOSTELŮ**. Především v děkanském kostele Nanebevzetí Panny Marie. Podrobný program bude na plakátku v kostele.

V pondělí **26.5. v 15.30 hod.** bude modlitební setkání seniorů na děkanství.

Ve čtvrtek **29.5.** je **Slavnost Nanebevstoupení Páně** a proto bude v děkanském kostele mimo ranní mše sv. také mše sv. **v 18.00 hod.** Nezapomeňte se o této Slavnosti účastnit mše svaté.

V sobotu 31.5. se koná farní pouť do Jablonného v Podještědí ke sv. Zdislavě, patronce naší diecéze a patronce rodin, dětí a mládeže. Zapište se prosím v kostele.

V neděli **1.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. ve Vysoké Jedli.
Ve čtvrtek **5.6. v 18.00 hod.** bude na děkanství adorace.
V sobotu **7.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. na Květnově.

V sobotu 7.6. v 17.00 hod. oslavíme Pannu Marii v kapličky ve Voděradech a prožijeme vigílii Letnic. **Všichni jste srdečně zváni k této přípravě na Slavnost Soslání Ducha svatého.**

V neděli **8.6. ve 14.00 hod.** bude mše sv. v kostele sv. Petra a Pavla v Březně u Chomutova.

SV. FERDINAND III.

V pátek 30. května si v církevním kalendáři připomínáme sv. Ferdinanda III., španělského krále (panovníkem Kastílie byl od r. 1217 a vládcem Leónu od r. 1230). Je patronem vladařů, vězňů a chudých. Byl mariánským ctitelem, vyznačoval se zbožností a spravedlností. Svému synu radil, aby se bál Boha a bral si ho stále za svědka pro všechno, co podnikne na veřejnosti i v soukromí. Sám se tímto pravidlem řídil celý život.

Narodil se v roce 1198-9 u Salamanky ve Španělsku jako syn Alfonse IX. a Berengueli, princezny z Kastílie, jejichž manželství bylo později církevně zneplatněno. Vyrůstal u otce, který se k němu pro žárlivost choval chladně. Ferdinand však dokázal svůj osud přijmout a upnul se na zbožnost a úsilí o získání ctností a důvěrný vztah s Bohem. Rád rozjímal a věnoval se duchovní četbě. Stal se skromným, tichým, k sobě přísným, ale ke druhým nadměrně laskavým a shovívavým. Tím si získal úctu a náklonnost všech, kteří ho znali.

V roce 1219 se na doporučení matky Ferdinand oženil s Beatricí Švábskou. Vládl moudře, maje na mysli, že ze svého vladařství bude skládat Bohu účty. Poddaní žili pod jeho spravedlivou vládou šťastně. V roce 1222 začal uvažovat o boji proti mohamedánským Maurům, k čemuž se po dvou letech odhodlal. Nevedla ho ctižádost ani lakota, ale jen úsilí o věčné blaho věřícího lidu a touha šířit křesťanskou víru i za cenu bojů proti jejím nepřátelům.

Jeho důvěrníkem byl toledský arcibiskup Rodriguez, dbal i na rady vlastní matky a toužil žít i ve stálé přítomnosti nebeské Matky Panny Marie, jejíž obraz nosil do bojů proti Maurům na krku. Meč i vojenský prapor měl posvěcený od biskupa Burgoského. V zemích odňatých Maurům obnovoval biskupství i kláštery. Zasadoval se o utvrzení křesťanské víry a mravnosti.

K nejdůležitějším akcím Ferdinandova králování se počítá znovudobytí území Pyrenejského poloostrova, jehož velkou část si v VIII. století podrobili muslimští Arabové. (Jedná se o tzv. reconquistu.) Jeho boje s islámem trvaly po 30 let a jeho tažení byla v souladu s přáním papeže. Získal mnoho významných měst: Baezu, Córdoba, Seville, aj. a je nazýván osvoboditelem Andalusií. V dobytých městech opravoval katedrály, zřizoval při nich kapituly, uváděl do činnosti diecéze.

Jako moudrý vládce byl ochotný uzavírat mírové dohody a měl při sobě 12 osob, s nimiž se radil v důležitých záležitostech království. Pro spravedlivou vládu nechal zpracovat kodex práv. V jeho životě nechyběly asketické prvky, pod královským hávem nosil kající roucho. Také konal i veřejné pokání na odpuštění hříchů. Při své poslední cestě onemocněl v Seville a v kajícnosti se připravil k nadcházející smrti. Po odložení královských odznaků, s provazem na hrdle přijal svátosti a přítomné prosil o odpuštění. S vědomím, že království obdržel od Boha, svěřil se mu a odevzdal mu svou duši. Zemřel ve věku 54 let po 35ti letech panování.

zdroj: Jan Chlumský, Světcí k nám hovoří...
na www.catholica.cz

POUŤ DO ŘÍMA 2013 – 5. ČÁST

Je těžké závěrem seriálu o jedné pouti přijít s něčím originálním, co ještě nebylo řečeno, o čem ještě nikdo nepsal. Všichni jsme totiž (většinou) navštěvovali stejné kostely, spali na stejných místech, jedli „stejně“ jídlo... Jedinou možností je tak svěřit se se svými pocity a zážitky, s tím, jak jsem pouť prožil já. Takže si dovoluji předložit vám několik střípků, pár nejsilnějších dojmů, které ve mně téměř po roce od absolvování pouti zůstaly. A všechny tyto dojmy pojí jedno slovo – zázrak!